

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Търговище, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Колева

при участието на секретаря Анна Г. А.андрова
като разгледа докладваното от Красимира Ив. Колева Гражданско дело № 20233530100366 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл.45 ЗЗД и във вр. чл. 52 ЗЗД във вр. чл.300 ГПК.

Ищецът – Х. А. А. твърди в исковата си молба следното:

На 25.10.2021 г. в гр.Търговище ответникът причинил на ищеца: две средни телесни повреди, изразяващи се в счупване с луксация на 4-та метакарпална кост на лявата длан, което му причинило трайно затруднение на движението на лявата ръка, както и счупване на ос лунатум на лявата гривнена става, довело до трайно затрудняване движението на левия горен крайник, с което от обективна страна е извършил престъпление по смисъла на чл.131 ал.1, т.4, във вр. с чл.129 ал.2, във вр. с ал. 1 от НК. Във връзка с причинените му телесни повреди по спешност са му проведени хирургични интервенции.

По силата на споразумение на осн.чл.381, ал.5 от НПК, по НОХД №:87/2023 година, по описа на РС - Търговище ответникът е признат за виновен и осъден на «Лишаване от свобода» за срок от 5/пет/месеца, чието изтърпяване на осн.чл.66 от НК е отложено с изпитателен срок от 3/три/години.

В резултат на причинените телесни увреждания ищецът продължава да търпи неимоверно големи болки и страдания, които продължават и до настоящия момент на завеждане на иска. Все още здравословното му състояние не се е подобрило. Във връзка с лечението му и извършил извънредни разходи.

Ищецът моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати: сумата от 20000 лв., представляваща обезщетение за

неимуществени вреди-претърпени болки и страдания от непозволено увреждане, с правно основание чл.45 ЗЗД и във вр. чл.52 ЗЗД и сумата от 5000 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди-направени разходи във връзка с лечението, с правно основание чл.45 ЗЗД, ведно със законната лихва от датата на увреждането 25.10.2021г. до окончателното изплащане, както и разноските по делото. В първото открито заседание по делото на 11.10.2023г. по искане на ищеца е допуснато изменение на иска за имуществените вреди, а именно намаление на размера от 5000 лв. на 3725.83 лв.

В откритото съдебно заседание ищецът, редовно призован се яви лично и с адв. Й. Й. от АК-Търговище, който поддържа исковете по основание и размер и моли да бъдат уважени.

Ответникът - С. Е. Х., редовно уведомен за исквата молба, подаде в едномесечния срок и по реда на чл.131 от ГПК писмен отговор. Счита исковете за допустими, но неоснователни. Ответникът не оспорва, че по силата на споразумение по НОХД № 87/2023г. по описа на РСТ е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по смисъла на чл.131 ал.1, т.4, във вр. с чл.129 ал.2, във вр. с ал. 1 от НК.

Основните възражения на ответника са следните:

-Възражение за съпричиняване: На въпросната дата 25.10.2021 г., в гр. Търговище, казино „Принц” е възникнал спор, който е предизвикан именно от ищеца – Х. А. А. и неговите приятели. След обилно почерпване от тяхна страна същите започват да се държат непристойно и да се заяждат, да отправят обидни реплики и псувни /предимно расистки/. Ищецът сам е предизвикал скандала и сбиването на обществено място - видно и от приложените записи от видеокамерите по ДП се вижда как ответникът - С. Е. Х. остава непристрастен към поведението на ищеца и си излиза от казиното, за да не се стига до свадата, но ищецът продължава с ругатните и псувните си и започва боя първи, като напада и започва едно разменяне на удари между всички участници в боя.;

-Предявената искова претенция за обезщетение за неимуществени вреди е значително завишена по размер, не отговаря на фактологията, описаните увреждания, претърпените болки или страдания, оздравителния период, на съдебната практика и добрите нрави.;

- За настъпването на описания вредоносен резултат в основна степен принос има самият ищец - със своите действия и употребеното голямо и солидно количество алкохол, предизвиква самия инцидент и тези негови неадекватни, агресивни и заядливи действия са започнали доста време преди настъпване на инцидента, и продължили по време на целия инцидент.

- Ищецът също е нанесъл удари на ответника и му е причинил леки телесни повреди изразяващи се в удари с юмруци и ритници, вследствие на които получил кръвонасядания, синини и оттоци по лицето и цялото тяло, изразяващи се в кръвонасядания по главата, лява странична област на шията, левия горен крайник и гърба на дланни-пръстовите стави на дясната ръка, хематом на дясна предмишница и гърба на ходилото на десния крак с ограничения на движенията в глезенната става, охлузвания по крайниците, дълбока драскотина върху дясната лопатка описани подробно в Съдебно-

медицинско удостоверение от 27.10.2021 г., което прилага. Вследствие на причинените му вреди също е претърпял болки и страдания изразяващи се във временно разстройство на здравето - продължително време не можел да си служи с дясната ръка в обикновените му ежедневни дейности и изпитвал затруднения, които му причинили доста голямо неудобство, сиреч за всичко си служи с дясната ръка. Ограничения на движения имал и на десния крак и изпитвал затруднения да се придвижва без чужда помощ. От нанесения побой от страна на ищец и ответникът изпитвал болки и страдания и бил травмиран дълго време, защото самият инцидент бил предизвикан от ищеца.

-Твърдението на ищеца, че здравословното му състояние не се подобрило не се доказват. От приложената Епикриза издадена от МБАЛ „Майчин дом Варна“ от 29.10.2021 г., след манипулациите в болничното заведение, същият е бил без субективни оплаквания, с добра консолидация на счупената костичка на дланта, изписан с подобрение, психично ориентиран, клинично здрав, като му е предписано при нужда болкоуспокояващо. Видно от заключението степента на увреждането получено на 25.10.2021 г. се е възстановило в срок около 2.5 - 3 месеца без допълнителни усложнения.;

-Раните и охлузванията по лицето на ищеца може да са се получили по време на удари от другите лица, защото по време на инцидента той е бил удрял и от други участници в боя, безспорно нанесения удар с масичката бил травмиращи за ищеца, но ответникът не е желал да го удари а само да се защити от неговите удари и да го сплаши да спре.;

- Оспорва частично размера на приложените по делото касови бонове за престоя на ищеца в болнично заведение, начина му на лечение, което е заплатил на касата описаните суми в служебната бележка за самостоятелно настаняване в стая с подобрени битови условия, кетъринг, кабелна телевизия и интернет са лично негово желание и не са били належащи и животоспасяващи, а само негови претенции. Страданията му са преувеличени, а претендираното обезщетение е прекомерно, като се вземе предвид възрастта на ищеца и останалото му здравословно състояние, факта че същият е имал само счупена костичка на лявата длан - което на практика не води до особено нарушаване на функцията на лявата ръката. В конкретния случай, следва да се вземе предвид следното: счупването на костичката е било на лявата му длан, която не е тази, с която си служи обикновени и ежедневните му дейности макар и затруднение не за били невъзможни изцяло.

В открито заседание ответникът не се яви лично и се представлява от упълномощен процесуален представител – адв. Е. И. С. от АК-Разград, която моли исковете да бъдат изцяло отхвърлени като неоснователни и недоказани. Подробни съображения са изложени в писмени бележки.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Няма спор между страните по делото и от протокол № 17 от 02.02.2023г. по НОХД № 87/2023г. по описа на Районен съд – Търговище се доказва, че с влязло в сила на 02.02.2023г. определение от публично съдебно заседание на 02.02.2023г. е одобрено СПОРАЗУМЕНИЕ, постигнато между прокурора в Районна прокуратура-Търговище – от една страна и подсъдимия

С. Е. Х. и неговите упълномощени защитници от досъдебното производство адв.Д. П. от АК-Търговище и адв. Е. А. от АК-Търговище– от друга страна, по силата на което:

I . Страните приемат, на основание чл. 381, ал. 5, т. 1 от НПК, за безспорно установено, че С. Е. Х., ЕГН *****, на 25.10.2021 година в гр. Търговище, е причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, както следва:

-на 25.10.2021 година в гр. Търговище, е причинил средна телесна повреда на Г. Р. Г. от гр. Търговище, изразяваща се в мозъчно сътресение с изпадане в пълно безсъзнателно състояние, довело до разстройство на здравето временно опасно за живота;

-на 25.10.2021 година в гр. Търговище, е причинил средна телесна повреда на Х. А. А. от гр. Търговище, изразяваща се в счупване с луксация на IV метакарпална кост на лявата длан, причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на лявата ръка, както и счупване на ос лунатум на лявата гривнена става, довели до трайно затрудняване движението на левия горен крайник, с което от обективна страна извършил престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК.

От субективна страна деянията са извършени умишлено.

II. Престъплението е извън посочените в чл. 381, ал. 2 от НПК.

III. На основание чл. 381, ал. 5, т. 2 от НПК, за извършеното престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, на обвиняемия С. Е. Х., ЕГН *****, след приложението на чл. 55, ал. 1, т.1 от НК, се НАЛАГА наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от ПЕТ МЕСЕЦА, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК се ОТЛАГА за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

IV. С престъплението няма причинени съставомерни имуществени вреди.

V. Направените разноси в размер на 724,30 лв., следва да се заплатят от обвиняемия по сметка на ОД на МВР - Търговище.

VI. ВД следва да останат в материалите по делото.

VII. След приключване на производството по чл. 381 и сл. от НПК, делото следва да бъде върнато на ТРП за произнасяне по престъплението извършено по отношение на пострадалия В. Красимиров Василев.

Определението, с което наказателният съд е одобрил споразумението по НОХД № 87/2023г. по описа на РСТ е съобщено на двамата посочени по-горе пострадали, единият от които е Х. А. А. /ищецът по настоящото дело/ с указание, че може да се предяви граждански иск за неимуществени вреди пред гражданския съд.

Споразумението е влязло в сила на 02.02.2023г. и има последиците на влязла в сила присъда. Съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

На осн. чл.300 от ГПК несъмнено в настоящия процес е извършването на посочените по-горе деяния от ответника; противоправността на тези

деяния и вината на ответника - под формата на пряк умисъл. Безспорно е, че от ответника е причинена телесна повреда на повече от едно лице /в т.ч. и на ищеца/, което е престъпление по смисъла на чл.131 ал.1 т.4 предлож. 3-то от НК. Деянията, извършени от ответника спрямо ищеца Х. А. А. представляват две средни телесни повреди, по смисъла на чл.129 ал.2 във вр. ал.1 от НК, изразяващи се в:

1.счупване с луксация на IV метакарпална кост на лявата длан, причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на лявата ръка, както и

2.счупване на ос лунатум на лявата гривнена става, довели до трайно затрудняване движението на левия горен крайник.

За разлика от двете средни телесни повреди, причинени на ищеца, ответникът е причинил на другото лице Г. Р. Г. една средна телесна повреда - мозъчно сътресение с изпадане в пълно безсъзнателно състояние, довело до разстройство на здравето временно опасно за живота. Няма спор, че деянията от ответника са извършени виновно-умишлено от ищеца.

От показанията на св. Д. Ш.а, майка на ищеца, се установи, че след като от полицията е съобщили, че има инцидент със сина и в първия момент когато го видяла ищецът бил с подуто око, разбит нос, ръката му била подута, състоянието му било ужасно. Тръгнали по лекари-първо в болницата в Търговище, откъдето ги изпратили в болница във Варна, защото се налагало сложна операция на ръката. Св. Ш. придружавала ищеца в болницата във Варна, защото той не бил в състояние сам да се оправя и да се грижи за себе си, отделно че бил неспокоен и изнрвен. И след това свидетелката била постоянно с него. След операцията и престоя от 5 дни във Варна, ищецът има продължаващо лечение. Състоянието му било нестабилно, имал главоболия, повръщания, потърсили помощ от психолог. Постоянно го боляла ръката и макар и мъж на трийсетина години, ищецът ревял като малко дете. Ищецът се затворил в себе си, било го страх да излиза от къщи, не искал да излиза, както преди, бил потиснат около месец-два след инцидента, и майка му се опитвала постоянно да го ангажира с някаква работа, за да не мисли за случилото се и болките. Последвала и втора операция, за отстраняване на пирон, поставен в ръката при първата операция. Освен физическите болки, някъде около месец и нещо след побоя и в резултат на силния стрес се отключила друга болест при ищеца – витилиго /получават се бели петна по цялото тяло/, която няма лечение. Заради това заболяване се наложило да посетят първо болница в гр. Разград, а след това и болница и в Република Турция, където след преглед при професори на ищеца е предписано лечение на витилиго с мехлеми и други медикаменти. Преди този случай, не е имало такива побоища, при които да пострада ищецът. Според св. Ш. някъде около четири месеца са ходили по доктори за лечението на ръката, а след това и за другата болест, която се отключила – витилиго. Но и сега Х. го боли ръката, когато е студено, а понякога дори се схваща-стои на място неподвижна дланта на лявата ръка. Продължава и лечението на витилиго, която болест се отключила след инцидента.

Показанията на св. Ш. кореспондират с представените от ищеца писмени доказателства, в т.ч.: Съдебно-медицинско удостоверение № 286/26.10.2021г., изд. от СМО при „МБАЛ-Търговище“-АД; Епикриза за

лечение от 29.10.2021г. до 31.10.2021г. в Отделение по ортопедия и травматология при МБАЛ „Майчин дом-Варна“ЕООД, с диагноза: Счупване на друга метакарпална кост, закрито , в ляво и счупване на ладиевидната кост на китката, закрито; Протокол за извършено образно изследване; Разчитане на графия-2 бр. от 29.10.2021г., изд. от Д-р Г. при МБАЛ „Майчин дом-Варна“ЕООД; Амбулаторен лист № 2106/04.11.2021г., изд. от Д-р Д. Р.-***, с основна диагноза: Остра стресова реакция-Разстройство на адаптацията; Амбулаторен лист № 327/06.04.2022г. , изд. от Д-р Г. ГА., ***; с основна диагноза: Последици от счупване на ниво китка и длан; с мнение: За оперативно лечение; Епикриза за лечение от 18.04.2022г. до 20.04.2022г. в Отделение по ортопедия и травматология при МБАЛ „Майчин дом-Варна“ЕООД, с диагноза: Последици от счупване на ниво китка и длан, в ляво; /направена е екстракция на 2 бр. Киршнерови игли/; Разчитане на графия-2 бр. от 18.04.2022г. изд. от Д-р Г. при МБАЛ „Майчин дом-Варна“ЕООД; Амбулаторен лист № 498/25.05.2022 г. , изд. от Д-р Г. ГА., ***; с основна диагноза: Последици от счупване на ниво китка и длан; с мнение: Насочен към ЛКК; Болничен лист за временна неработоспособност, издаден на 26.05.2022г. от АМЦСМП Майчин дом ЕООД-Варна, от ЛКК, с основна диагноза: Последици от счупване на ниво китка и длан, за отпуск 30 календарни дни – от 21.05.2022г. до 19.06.2022г. на Х. А. Х., на длъжност „****“. Съгласно Съдебно–медицинско удостоверение № 76/04.04.2023г., изд. от съдебно медицинско отделение при „МБАЛ-Търговище“ АД, към момента на прегледа на 04.04.2023г. Х. А. А. има болки в областта на счупените кости с леко ограничени движения в областта на гривнената става; в момента има оплаквания от болки при студено и влажно време.

С оглед възраженията на ответника за съпричиняване и по негово искане, съдът призова и разпита трима свидетели: 1. А. К. М.; 2. А. А. А. и 3. Н. С. Г., като първите двама са приятели на ответника, живущ в гр. Разград, а третата свидетелка е работила като крупие в игрална зала „Принц-1“ в гр. Търговище, към момента на инцидента на 25.10.2021г. От свидетелските показания и на тримата свидетели се изяснява, че през нощта, след полунощ на 25.10.2021г. в игрална зала „Принц-1“ в гр. Търговище първо отишли четиримата младежи от едната групичка – двамата свидетел А. и А., ответникът С. и Ш., всички от гр. Разград, а по-късно дошли още трима младежи – ищецът Х., Г. и В. т.е. другата групичка, от гр. Търговище. Двете групи не се познавали. И двете групи са били пили/пийнали /св. А. и св. Г./. Станало е сборичкване между двете групи. Първите двама свидетели не си спомнят със сигурност нищо конкретно, а още повече за отношение на ищеца - Х. към ответника – С..

Св. А. М. казва: „Не си спомням точно какви думи имаше, но предполагам, че може да е имало псувни. Не помня детайли, много време мина. Не си спомням кой започна боя. Не си спомням кой кого удряше след като започна боя, то беше суматоха. Не помня С. да е удрял момчето зад мен. То имаше самозащита, но не помня кой кого удряше. Имаше размяна на удари между двете групи. Видях С. само да взема стол, но не съм виждал да е удрял някой. Не знам. Предполагам, че се е случило някой да е ударил човека зад мен. Аз удрах при самозащита. Мен също ме удряха. Нанасяха ми удари, но не помня точно кой и как. Това приключи като нашата група си тръгнахме,

излязохме набързо, за да не стане по-тежко.“

Св. А. А.: „Май това момче /свидетеля показва ищеца зад гърба си/, беше там, но не знам не мога да си спомня. Момчетата бяха почерпени, викаха си между тях. Ние си стояхме там и по едно време гледам - Шевкет е на земята! Припадна ли какво му стана не знам. И по едно време стана ей тъй /свидетелят показва жест с ръце като въртележка, топка/. Имаше някакви псувни, не помня кой на кого. После след псувните аз се обърнах и гледам един юмрук дойде при мен и ме удари. Не мога да си спомня кой ме удари и след малко гледам всички разпръснати. После ние излязохме – аз, С., А. и Ш. и си тръгнахме.“

От показанията на св. Н. Г. също не се установява ищецът да е предизвикал лично по някакъв начин ответника. Същата каза: „После двете групи се сбиха. Не знам защо започна скандала. Не помня кой започна пръв. Това, която си спомням е, че тръгнах от бара и носех напитки, едните момчета тръгнаха от едната страна, другите от другата и се върнах на заден ход към бара и натиснах паник бутона. Имаше сблъсък между двете групички. Те се сбиха. Нямам представа кой с кого се биеше или кой кого удряше. То всичко стана много бързо.Сбиха се Х. с едното момче. След това видях как Х. бяга към рулетката, другия го гонеше и после този другия - С. взе една дървена маса и удари Х. с нея и масата се счупи. Беше дървена масичка, не стол. Значи аз се връщам от касата, те се сбиват по средата, минавам покрай тях, отивам зад бара и докато звъня на тел.112 и съм зад бара видях как Х. бяга и това момче го гони. Х. не знам дали бягаше да се скрие някъде, просто бягаше около рулетката.....Аз извиках полиция, след това тези четири момчета, които не са от града си тръгнаха, буквално избягаха.“

От представеното от ответника Съдебномедицинско удостоверение № 140/2021г. след преглед по негово желание на 27.10.2021г. , издадено от МБАЛ „Св. Иван Рилски“ АД-Разград, също не се доказва съпричиняване от ищеца за неговите болки и страдания. В същото се сочи, че по предварителни данни на С. Е. Х. на 25.10.2021г. около 02.00ч. трима непознати му нанесли побой с юмруци ритници, паднал на земята, ударите продължили.

Видно е от справка за съдимост, че ищецът няма налагани мерки по чл.78а от НК. Осъждан е еднократно с влязло в сила от 16.08.2018г. споразумение № 10/16.08.2018г. по НОХД № 184/2018г. по описа на ОС-Търговище, за това че в условията на продължавано престъпление за времето от 15.06.2017г. до 17.06.2017г. в гр. Търговище без надлежно разрешително придобил и държал високорисково наркотично вещество-25.80 гр.канабис /марихуана/ на стойност 155 лв. с цел – разпространение-престъпление по чл.354а, ал.1 във вр. чл.26 ал.1 от НК, като му е наложено наказание 1 г. и 2м. „лишаване от свобода“, чието изтърпяване да бъде отложено с изпитателен срок от 3 години, на осн. чл.66 ал.1 НК, както и наказание „Глоба“ в размер на 2000 лв.

Но само по себе си това осъждане през 2018г. на ищеца няма никакви причинно-следствена връзка с настъпилите на 25.10.2021г. болки и страдания и не доказва и не обосновава съпричиняване в смисъл на поведение на ищеца, което да е допринесло за настъпване на вредите.

Така също и освобождаването на осн. чл.78 ал.1 от НК от наказателна отговорност и наложеното административно наказание „Глоба“ в размер на 2000 лв. на ответника въз основа на влязло в сила от 08.01.2021г. решение № 377/23.12.2020г. по НАХД № 801/2020г. по описа на РС-Разград за това, че на 21.04.2020г. при управление на МПС извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи се в явно неуважение към обществото-на публично място в светлата част на денонощието, в рамките на населеното място, при ограничение на скоростта до 50 км/ч, в района на автобусна спирка и пешеходни пътеки, и в присъствието на хора, управлявал лекия автомобил, като рязко увеличил скоростта му до 141 км/ч. - престъпление по чл.325 ал.3 вр. с ал.1 от НК, не е в причинно-следствена връзка с деянието на 25.10.2021г.

По отношение на имуществените вреди: Представени са писмени доказателства за разходи, които кореспондират с посочената по-горе медицинска документация като дати, периоди, предприети медицински дейности и съпътстващите ги условия. От фискални бонове и фактури от 26.10.2021г. и от 02.11.2021г. /л.20-21/ се установяват разходи от 200 лв. за компютърна томография; фискални бонове /л.22-23/ от МБАЛ „Майчин дом-Варна“ ЕООД, медицински центове и аптеки за заплащане на изследвания, прегледи, потребителски такси и др. на обща стойност 1307.91 лв.; служебна бележка от МБАЛ „Майчин дом-Варна“ ЕООД, изд. на 03.03.2023г. /л.39/ за заплатени разходи за настаняване в болницата при хоспитализирането му в периодите от 29.10.2021г. до 31.10.2021г. и от 18.04.2022г. до 20.04.2022г., на обща стойност 1003.20 лв. Доказаните имуществени вреди на ищеца, представляващи разходите за лечение са на обща стойност 2511.11 лв.

Предвид установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е за обезщетение за неимуществени и имуществени вреди в резултат на непозволено увреждане. Съгласно чл.45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. За да носи ответникът деликтна отговорност, следва да са налице пет предпоставки: деяние, извършено от него; противоправност на също деяние; вина на дееца; вреди за пострадалия /в случая ищецът/ и причинна връзка между противоправното виновно извършено деяние и вредите.

От приложения Протокол № 17/02.02.2023г. по НОХД № 87/2023г. по описа на РСТ е приключило с определение., с което е одобрено споразумение за решаване на делото в досъдебното производство по чл.381 от НПК. Съгласно чл.383 НПК във вр. чл.381 от НПК, одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда. С императивната норма на чл. 300 от ГПК е регламентирано, че влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това: дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Съобразявайки установените фактически обстоятелства с оглед разпоредбите на чл.383 НПК във вр. чл.381 НПК и във вр. чл.300 ГПК, съдът приема за несъмнено и категорично доказано, че ответникът е извършил посочените по-горе деяния, а именно, че на 25.10.2021 година в гр. Търговище, е причинил средна телесна повреда на Х. А. А. от гр. Търговище,

изразяваща се в счупване с луксация на IV метакарпална кост на лявата длан, причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на лявата ръка, както и счупване на ос лунатум на лявата гривнена става, довели до трайно затрудняване движението на левия горен крайник, с което от обективна страна извършил престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК и вината на ответника - под формата на умисъл. От показанията на разпитаните свидетели, най-вече св. Ш. и отчасти св. Г., както и от медицинската документация, ищецът безспорно доказва, че вследствие и в пряка причинна връзка от виновно извършеното и противоправно деяние на ответника е претърпял вреди – неимуществени, изразяващи се в силни физически болки от счупване на две места на лявата ръка, които болки са били съпроводени и с плач /ревял като малко дете/; сериозни душевни страдания, изразяващи се остра стресова реакция, разстройство на адаптацията, тъй като се е затворил в себе си и се самоизолирал за известно време /стоял си у дома, не излизал или макар и да ходил с гипсираната ръка не споделял нищо/, още повече, че на тази стресова основа отключил и друго заболяване – витилиго. И макар, че увреждането е настъпило на 25.10.2021г., несъмнено е, че и към момента на прегледа на 04.04.2023г., когато е издадено съдебномедицинско удостоверение, и към настоящия момент т.е. след повече от 2 години от побоя, както се установи от показанията на св. Ш., ищецът продължава да има болки в областта на счупените кости с леко ограничени движения в областта на гривнената става; има оплаквания от болки при студено и влажно време, като понякога дори дланта на лявата ръка се схваща; продължава и лечението на витилиго. Освен претърпените две операции, безспорно установен факт от приложения болничен лист, че в този период от 25.10.2021г. и до момента, ищецът е бил в отпуск поради временна неработоспособност за времето от 21.05.2022г. до 19.06.2022г. като последица от счупването на ниво длан на лявата ръка и не е можел да упражнява професията си на „***“, което е свързано с допълнително неудобство и отрицателни емоции. За изясняване на състоянието на ищеца след инцидента, претърпените физически и душевни болки, страдания и емоционален дискомфорт, последиците от увреждането, продължаващи и към момента, съдът кредитира изцяло показанията на св. Ш., преценявайки ги и с оглед разпоредбата на чл.172 от ГПК. Да, тя е майка на ищеца, но и тя е била неотлъчно до него в процеса на лечение, както у дома, така и при пътуванията за изследвания, прегледи и операции в различни болници и има конкретни преки и непосредствени впечатления за здравословното му състояние, физическото и психическото му положение още от първия момент, в който го е видяла след уведомяването от полицията до настоящия момент и още повече, че нейните показания кореспондират с писмените доказателства по делото в т.ч. и медицински документи, които не са оспорени от ответника.

С ППВС № 4 от 23.12.1968 г. са дадени указания на съдилищата при определяне на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди от деликт да вземат предвид обстоятелствата, при които е извършено увреждането. Изяснено е, че понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които съдилищата следва да изтъкват, обосновавайки присъдения размер на обезщетенията за

неимуществени вреди, като посочват и значението им за определения размер. На обезщетяване подлежат неимуществените вреди, които са в пряка причинна връзка с увреждането, като размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди според законовия критерий за справедливост се определя според вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания, продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобства. Справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. В този аспект справедливостта по смисъла на чл. 52 ЗЗД се извежда от преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики - характер и степен на увреждане, конкретните начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителността и степен на интензитет, възраст на увредения, обществено и социално положение. Удовлетворяването на изискването за справедливост по чл. 52 ЗЗД налага при определяне на размера на обезщетенията за неимуществени вреди да се отчита и обществено - икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането. Същевременно обезщетението не следва да надвишава този достатъчен и справедлив размер, необходим за обезщетяването на конкретно претърпените неимуществени вреди, които могат, и поначало са различни във всеки отделен случай, тъй като част от гореизброените критерии и обстоятелства, релевантни за определяне размера на дължимото обезщетение, могат да са подобни или дори еднакви /по вид или в количествено измерение/ при съпоставка на отделни случаи, но изключително рядко те могат да са идентични изцяло. В горепосочения смисъл е и застъпеното в множество съдебни актове на ВКС, постановени по реда на чл. 290 ГПК / решение № 93/23.06.2011 г. по т. д. № 566/2010 г. на ВКС, II т. о., решение № 111/01.07.2011 г. по т. д. № 676/2010 г. на ВКС, II т. о., решение № 104/25.07.2014 г. по т. д. № 2998/2013 г. на ВКС, I т. о., решение № 223 от 27.12.2016 г. на ВКС по гр. д. № 1839/2016 г., III т. о., ГК, решение № 100 от 12.04.2017 г. на ВКС по гр. д. № 3834/2016 г., IV т. о. и др. /.

Съобразявайки в съвкупност безспорно установените от представените писмени и гласни доказателства по делото и изяснени по-горе фактически обстоятелства, и с оглед разпоредбите на чл.45 от ЗЗД съдът счита, че предявеният иск е доказан по основание за претърпени физически и душевни болки, психически страдания и емоционален дискомфорт, притеснения и неудобства. Преценявайки доказаните неимуществени вреди като характер, тежест и продължителност на процеса на заличаването им, и с оглед конкретната вина на ответника и критерия за справедливост на обезщетението по чл.52 от ЗЗД, отчитайки всички посочени по-горе обективно съществуващи обстоятелства, а от друга страна – недоказано от ответника съпричиняване от ищеца, съдът счита, че ответникът следва да заплати на ищеца сумата от общо 20000 лв., като обезщетение за причинените му неимуществени вреди т.е. в пълен размер. Обезщетението се дължи съгласно чл.84 ал.3 във вр. с чл.86 от ЗЗД, ведно със законната лихва от деня на увреждането т.е. считано от 25.10.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

Досежно иска за обезщетение за имуществени вреди в размер на 3725.83 лв., съдът счита, че е доказан по основание и размер за сумата от 2511.11 лв., представляваща действително направени разходи за изследвания, прегледи, заплащане на потребителски такси и услуги при хоспитализиране, закупуване на медикаменти. В останалата част над посочената сума от 2511.11 лв. до пълния претендиран размер претенцията не е доказана и следва да се отхвърли като неоснователна.

По разноските: Всяка от страните е заявила, че претендира разноски по делото. Доказаните разноски на ищеца са в размер на 1380 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение /л.4/. Ответникът е направил разноски в размер на общо 1050 лв., от които 1000 лв. –заплатено адвокатско възнаграждение /л.91/ и 50 лв. депозит за призоваване на свидетели /л.155/. За тези разноски на ответника е представен списък по чл.80 ГПК /л.128/. Във връзка с посоченото, както и заявеното становище от пълномощника на ответника в открито заседание /л.101/, че ответникът е оттеглил пълномощията си от другия адвокат /л.56-57/, съдът приема, че разноските на ответника за адвокатското възнаграждение са 1000 лв., а не 2800 лв. Ответникът дължи на ищеца направените по делото разноски съразмерно уважената част от иска в размер на 1309.35 лв., на осн. чл.78 ал.1 ГПК. Ищецът дължи на ответника направените по делото разноски съразмерно отхвърлената част от иска в размер на 53.73 лв., на осн. чл.78 ал.3 от ГПК. Следователно ответникът следва да заплати на ищеца направени по делото разноски в размер на 1255.62 лв. по компенсация и на осн. чл.78 ал.1 ГПК.

Ответникът следва да заплати по сметка на Районен съд-Търговище държавна такса от 800 лв. върху цената на иска за неимуществените вреди и 100.44 лв. върху цената на иска за имуществените вреди, на осн. чл.78 ал.6 във вр. чл.83 ал.1 т.4 от ГПК и вр. чл.300 ГПК.

Въз основа на изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. Е. Х., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Разград, ул. ***, чрез упълномощен процесуален представител – адв. Е. С. от АК-Разград, съдебен адрес: гр. Разград, ул. „Иван Вазов“ № 7, офис 11, **ДА ЗАПЛАТИ** на Х. А. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Търговище, ул. „*****, чрез пълномощник – адв. Й. Й. от АК-Търговище, съдебен адрес: гр. Търговище, ул. „Преслав“ № 2, ет.2, сумата от 20000 лв., представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди-претърпени физически и душевни болки и страдания, в резултат на извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, на осн. чл.52 ЗЗД във вр. чл.45 ЗЗД, във вр. чл.300 ГПК, ведно със законната лихва, считано от деня на увреждането – 25.10.2021г. до окончателното изплащане, на осн. чл. 84 ал.3 във вр. с чл.86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА С. Е. Х., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Разград, ул. ***, чрез упълномощен процесуален представител – адв. Е. С. от АК-Разград, съдебен адрес: гр. Разград, ул. „Иван Вазов“ № 7, офис 11, **ДА ЗАПЛАТИ** на Х. А. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Търговище, ул. „*****, чрез

пълномощник – адв. Й. Й. от АК-Търговище, съдебен адрес: гр. Търговище, ул. „Преслав“ № 2, ет.2, сумата от 2511.11 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, на осн. чл.45 ЗЗД, във вр. чл.300 ГПК, ведно със законната лихва, считано от деня на увреждането – 25.10.2021г. до окончателното изплащане, на осн. чл. 84 ал.3 във вр. с чл.86 от ЗЗД, КАТО

ОТХВЪРЛЯ иска за обезщетение за претърпени имуществени вреди В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ за размера НАД 2511.11 лв. ДО пълния претендиран размер от 3725.83 лв., КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА С. Е. Х., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Разград, ул. ***, чрез упълномощен процесуален представител – адв. Е. С. от АК-Разград, съдебен адрес: гр. Разград, ул. „Иван Вазов“ № 7, офис 11, ДА ЗАПЛАТИ на Х. А. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Търговище, ул. „*****, чрез пълномощник – адв. Й. Й. от АК-Търговище, съдебен адрес: гр. Търговище, ул. „Преслав“ № 2, ет.2, сумата от 1255.62 лв., представляваща направени по делото разноски, по компенсация и на осн. чл.78 ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА С. Е. Х., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Разград, ул. ***, чрез упълномощен процесуален представител – адв. Е. С. от АК-Разград, съдебен адрес: гр. Разград, ул. „Иван Вазов“ № 7, офис 11, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд – Търговище държавна такса в размер на 800 лв. - върху цената на иска за неимуществените вреди и държавна такса в размер на 100.44 лв. - върху цената на иска за имуществените вреди, на осн. чл.78 ал.6 във вр. чл.83 ал.1 т.4 от ГПК и вр. чл.300 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____